

## Raport narativ ERASMUS

Student: Tîrziu Andreea Talida  
Universitatea-gazdă: Medizinische Universität Wien  
Specializare: Medicină Generală  
An universitar: 2019/ Sommersemester

Mobilitatea Erasmus a fost cea mai interesantă, deosebită și valoroasă experiență de care am putut beneficia în toți anii de facultate. Nu a fost ușor la început, orice experiență nouă fiind însoțită de temeri și emoții. Astfel, în februarie 2019, am plecat de acasă, timp de șase luni, într-o țară străină pentru a studia medicina, în limba germană.

Unul dintre principalele motive pentru care am ales Austria a fost limba germană, terminând un liceu german am vrut să-mi îmbunătățesc limba cu aceasta ocazie. Nu pot spune că mi-a luat mult timp să mă adaptez, după primele două săptămâni mi-am intrat în ritm.

Primul contact cu această experiență nu a fost unul foarte plăcut. În vara anului 2018, am primit un e-mail, de la facultatea din Viena, cu informația că nu mai au locuri disponibile la cursurile selectate de noi în momentul aplicării. Dezamăgirea a fost foarte mare, am început să dăm telefoane peste tot, să le scriem, să căutăm soluții dar totul părea fără rezolvare. Era sfârșitul lunii August iar mobilitatea noastră trebuia să înceapă la 1 octombrie. Aveam rezervată o cameră la cămin, la care plătisem deja avansul. Nu a fost deloc binevenită această veste, îmi făcusem planuri, speranțe și așteptări. După multă insistență, am primit din partea lor o soluție și anume mi-au oferit șansa de a participa la cursurile dorite (cursuri care puteau fi echivalente în cadrul facultății noastre) în semestrul doi, semestrul de vară.

În tot răul și un bine! Am început astfel să-mi organizez primul semestru, am prerecuperat multe materii, am dat în total șapte examene iar odată ajunsă în Viena a trebuit să mai frecventez doar pe cele patru rămase. Mi-am găsit un nou cămin studentesc, într-o zonă mai periferică dar cu legături bune către locurile centrale, un cămin care m-a făcut să simt cu adevărat ce frumoasă este viața de student. În final, m-am bucurat că am mers în semestrul de vară, vremea în Viena iarna lăsând mult de dorit. Vântul mi-a fost inamicul numărul unu, până în luna aprilie răceam o dată la două săptămâni, iar geaca și bocancii de iarna erau de nelipsit. Odată cu instalarea verii, vântul a încetat, totul a devenit mult mai frumos, și parcă tot orașul a înviat.

Astfel, la sfârșitul lunii februarie, am început în sfârșit facultatea la MedUniWien. Nu pot să descriu în cuvinte cât de impresionată am fost de organizarea orarului, cursurilor sau stagiilor. Am fost repartizată într-o grupă de patru studenți, toți făcând parte din mobilitatea Erasmus. Din cei patru, trei aveam aceeași naționalitate, lucru care m-a făcut să mă simt și mai confortabil încă de la început. Ei erau veniți din octombrie și mi-au fost de mare ajutor, la început, în găsirea sălilor de curs, cantinei, saloanelor, în cadrul spitalului central AKH, dar și a celorlalte spitale din Viena unde aveam dimineața stagiile. Spitalul central AKH, unde se țineau toate cursurile, este în opinia mea un mic orașel în care te poți pierde ușor, dar în care simți cu adevărat dorința de a-ți da interesul ca student și pe viitor de a profesa ca medic. Am fost extrem de impresionată de cât de bine pus la punct poate fi acest spital.

Pe parcursul semestrului, structura planului de învățământ a decurs astfel: patru săptămâni modulul de ORL și oftalmologie, șase săptămâni neurologia și încă șase săptămâni pediatria. Fiecare grupă de studenți era împărțită la câte un spital, iar fiecare student în parte beneficia, în cadrul spitalului respectiv, de un cadru didactic. M-a impresionat foarte mult acest lucru deoarece am învățat multe lucruri practice, am avut contact cu pacienții de pe secțiile respective, am învățat să fac internări, în limba germană, examene obiective, și să port o

conversație cu pacienții, respectiv cu medicii. Dacă aveam temeri la început, legate de comunicare sau de felul în care mă voi descurca, pot spune că acestea dispăreau treptat, iar pe zi ce trecea mă simțeam tot mai sigură pe mine și tot mai dispusă să pun întrebări și să învăț lucruri noi. Prezența la cursuri nu era obligatorie, studenții de acolo nu le frecventau foarte des, însă mie mi s-au părut foarte interesante și benefice.

La final, am dat un singur examen care a cuprins toate materiile studiate, un examen destul de greu în opinia mea, bazat pe cazuri de pacienți, un mod cu care nu am fost obișnuiți la facultatea noastră. Nu aveam un singur manual (carte) din care să învățăm, ci aveam la dispoziție o platformă pe internet și o mulțime de cărți la biblioteca universității. Astfel, a fost destul de greu până ne-am obișnuit cu felul lor de a învăța și de a se pregăti pentru examen, dar pot spune că am făcut-o cu succes. De-a lungul semestrului am avut și un examen practic, oral, la care am fost aleși la întâmplare și anunțați cu o săptămână înainte de terminarea unui modul. Astfel, în aprilie, am avut examen practic la neurologie, un examen la care m-am descurcat mai bine decât aș fi crezut, în ciuda emoțiilor și stresului.

Pe parcursul semestrului, mi-am făcut o mulțime de prieteni, de peste tot din lume, am luat parte la o mulțime de activități organizate de către facultate dar și de către mobilitatea Erasmus, am făcut numeroase excursii și am rămas cu amintiri pentru o viață.

Am fost așa de încântați de această experiență, și de triști totodată la finalul acesteia, încât, după cele șase luni, ne-am căutat (grupul nostru de prieteni, aprox. 15 la număr) un loc pentru practica de vară, tot în cadrul spitalului central AKH. Zis și făcut, eu am găsit loc pe secția de terapie intensivă, timp de patru săptămâni, iar prietenii mei la alte secții, tot în același spital. Pauzele de prânz, la cantina din cadrul spitalului, erau pline de povești legate de diferite cazuri și de entuziasmul că eram lăsați să facem câte ceva practic, în cadrul secției la care eram repartizați.

Vara a devenit astfel mult mai frumoasă, dimineața ne vedeam toți de practică iar în timpul liber profitam de vremea minunată de afară prin diverse activități: plimbări, baie în Dunăre, diferite târguri gastronomice, concerte în aer liber, muzee etc.

La începutul lunii August, a venit momentul să ne despărțim de tot ce a însemnat Erasmus. A fost cea mai frumoasă experiență din viața mea și nu regret că m-am înscris. Dacă aș fi într-un an mai mic, aș mai aplica încă odată, fiind în an terminal nu mai pot face acest lucru.

Am rămas cu o mulțime de amintiri frumoase și am legat prietenii pentru toata viața. O parte ne-am revăzut în septembrie, pentru câteva zile, și ne-am reamintit cât de frumos a fost să luăm parte la această experiență. Încă ținem legătura, și chiar dacă suntem de naționalități diferite, culturi diferite, ne-am înțeles atât de bine încât ne-am programat deja următoarea întâlnire.

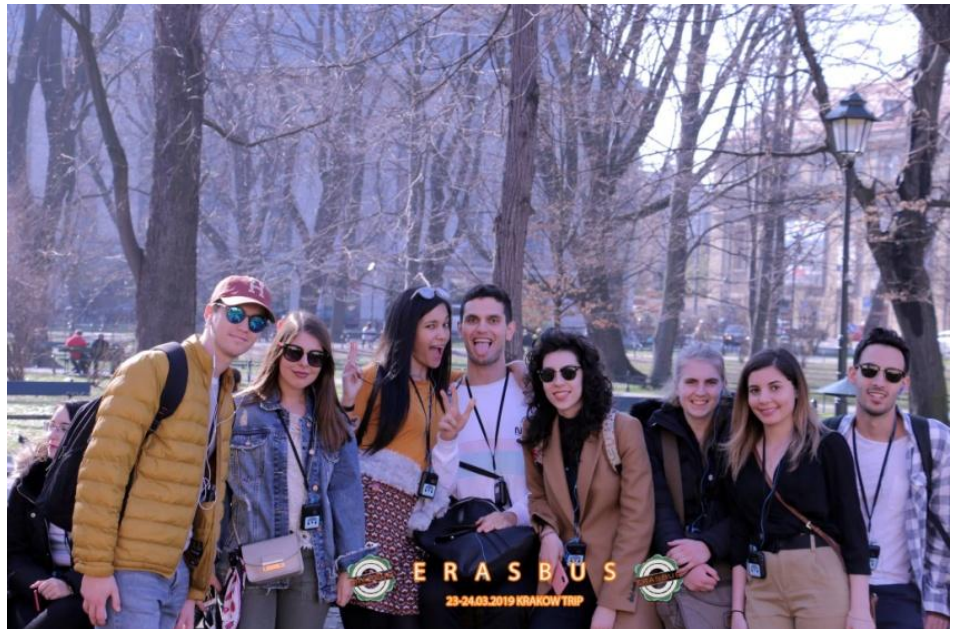
Am fost plăcut impresionată de facultate, de disciplina, de curățenia din spitale, de aparatura și dispozitivele puse la îndemâna studenților, de sala de mese, de ținuta de spital, obligatorie, și de modul în care am fost primiți și integrați.

În concluzie, această experiență m-a ajutat să fiu mai independentă, să văd cât de bine pus la punct este sistemul medical în alte țări, m-a făcut mai sigură pe mine și mai hotărâta pe ceea ce-mi doresc în viitor, m-a făcut să mă adaptez mai rapid la situații noi, să cunosc oameni, culturi și obiceiuri diferite. Dacă ar fi să o iau de la început nu aș ezita nicio clipă!

Un singur sfat am pentru tine, profita din plin de experiența Erasmus!



Spitalul AKH ("Allgemeines Krankenhaus der Stadt Wien")



Polonia, Martie 2019



Grupa 10E



Praga, Mai 2019

